

[Ulysses / Circe]

Η μητέρα μου είναι μετανάστης κρατάει στο μιαλό της την επινόηση ενώ πούματος που πάντα έρχεται πολύ αργά εγώ λέω είμαι υπόλοιπος μας επινόησης που δεν πραγματώθηκε ακόμη αν όμως κάποτε εμβανιστών ας δημιουργημα τη μητέρα λέει θα είμαι ποίημα μα ρωμηή στην απελπισία της δύνας πιθανού τότε να μην έχω καμάρα άλλη χρηματότητα γιατί συνήθως τα πούματα σε τίποτε δεν χρησιμεύουν παρό μόνον ως πρόσκαιρα αναχώματα σε μηματιά σύγκρουση με τον εαυτό μας η μητέρα λέει, πως τότε θα αναγκαστώ να σκοτώω την μητέρα μας και καταρρώνω τον ποιητή εμφανίζεται η ποίηση όμως λέει επίσης, πως ποτέ δεν υπήρξε αληθινή ποίηση έτσι, γράφοντας ευτά τα λόγια απλώς μαθών να οικαγράφω το αντύπαλο δεσμού των συντριπτικών συγκρούσεων μου η μητέρα λέει, αυτή είναι μια καλή άσκηση για να διαχωρίσουμε τους ρόλους μας να πάψει να με φωνάζει Κίρκη να πάψει να την έχει Οδυσσέα

[Ulysses / Circe]

My mother is an immigrant
she holds in her mind the invention
of a poem
that always comes too late
she claims I am a remnant of an invention
that has not been fulfilled yet
but should I ever appear as a construct
my mother says that I will be a poem
a crack in her despair
but probably then I will have no
other usefulness
because usually poems are good
for nothing but
as fleeting levies
in an – already obsolete –
instant collision with our self
mother says that
then I will be forced to kill the mother
since by eliminating the poet
poetry appears
but she also says
that there never was any real poetry
thus, writing these words
I am simply learning to limn
the adversary
of my crushing conflicts
mother says, this
is a good exercise
to separate our roles
for her to stop calling me Circe
for me to stop calling her Ulysses

[Odysseus / Kirke]

Meine Mutter ist eine Einwandererin
sie behält die Erfindung im Hinterkopf
eines Gedichts

das immer zu spät kommt
ich bin ein Überbleibsel einer Erfindung, sagt sie

die noch nicht stattgefunden hat
aber wenn ich jemals als Konstrukt auftauche

sagt meine Mutter, dann werde ich ein Gedicht sein
ein Riss in ihrer Verzweiflung

aber dann gibt es wahrscheinlich keine
andere Verwendung für mich

denn normalerweise sind Gedichte zu nichts zu gebrauchen
sie dienen nur

als provisorischer Damm
in einem – bereits veralteten –

zeitlich begrenzten Konflikt mit uns selbst

Mutter sagt, dass
ich dann gezwungen sein werde, die Mutter zu töten

seit der Abschaffung des Dichters
erscheint Dichtung

aber es heißt auch
dass es wahre Dichtung nie gegeben hat

also schreibe ich diese Worte
und lerne einfach

den Gegner zu skizzieren
meiner überwältigenden Konflikte

Mutter sagt, das
ist eine gute Übung

um unsere Rollen zu trennen
um aufzuhören, mich Kirke zu nennen

um aufzuhören, sie Odysseus zu nennen

[Πριν, ήταν πληγή]

που γέννησε αίμα που γέννησε ροή που γέννησε βλέμμα που γέννησε φωνή που γέννησε τρέλα που γέννησε γη που γέννησε ψέμα που γέννησε φυγή που γέννησε σέρμα που γέννησε εποχή

όνειρο, κάποιου άλλου που έμοιαζε τόσο υπέροχα με το δικό σου τραύμα μακρά τόσο κοντά, ο σκοτεινός ανοιχτός κόπτης που ήρθε ωντίς που έχει τόσο πολύ αργήσει

[Vorher war es eine Wunde]

die das Blut hervorbrachte, die das Fließen hervorbrachte, die den Blick hervorbrachte, die die Stimme hervorbrachte, die den Wahnsinn hervorbrachte, die die Erde hervorbrachte, die die Lüge hervorbrachte, die die Flucht hervorbrachte, die den Strom hervorbrachte, die die Zeit hervorbrachte

ein Traum von jemand anderem, der so wunderbar wie dein eigenes Trauma aussah weit weg, so nah, die dunkle offene Welt die früh kam, was sehr spät ist

[Before, it was a wound]

that birthed blood that birthed flow that birthed gaze
that birthed voice that birthed madness that birthed earth
that birthed lie that birthed escape that birthed gorge that birthed season

a dream, someone else's that looked so remarkably like your trauma
away; so close the dark open world
that came early; that is so very late

HÄUSACHER
LESE
LENZ

wo lyrik zuhause ist
where poetry lives

where poetry lives

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

2021

www.leselenz.eu

[Το μαρτύριο της όρασης]

Δεν μπορούσε να διανύσει την απόσταση παρά μόνο ως το τέλος του δρόμου

μέχρι το μάκρος των ποδιών της μέχρι την άκρη των βλεφάρων

μπορούσε να προχωρήσει μέχρι εκεί που άνοιξε το αίμα

εκεί έζησε στο περιγράμμα αυτής της ευκόνας

το άπλωμα της κηλίδας πάνω από τα σύνορα των χωρών έτσι όπως έκανε να πετάξει

εγγράφονταν στα άκρα των δαχτύλων της το σκοτάδι της σταύρωσης

αν όμως δεν υπήρχε η μορφή, δεν θα είχε έρθει κι αν δεν υπήρχε αυτή η απειλή πάνω απ' τον κόσμο

δεν θα υπήρχε κόσμος

Ιχθες πεθώνει ακόμη κάποιος εκτός από σένα / στο τέλος των ανθρώπων δια εμφανιστεί ο άνθρωπος / καλύτερα μάχη για το τίποτα παρά ένα τίποτα για μάχη

[Die Qual des Sehens]

Konnte die Distanz nicht zurücklegen
außer bis zum Ende der Straße

bis zur Länge ihrer Beine
bis zum Winkel der Augenlider

könnte weitergehen
bis dorthin, wo das Blut floss

hat dort gelebt
im Umriss dieses Bildes

die Ausbreitung des Flecks über Länder-
grenzen, wenn sie zu fliegen versuchte

eingeschrieben in ihre Fingerspitzen
die Dunkelheit der Kreuzigung

aber wenn die Form nicht existiert hätte, wäre sie nicht gekommen
und wenn keine solche Bedrohung auf der Welt läge?

gäbe es keine Welt

[gestern ist auch jemand anders als du gestorben /
am Ende der Menschheit, wird das Menschliche erscheinen /
besser ein Kampf um nichts als ein Nichts für einen Kampf]

[Σ' έναν τόπο έφηβο και μακρινό]

[1]

Τα βράδια, η μορφή της εμφανίζονται κηλίδα αίματος κάτω απ' την χαραμάδα της πόρτας στο δωμάτιο με τους καθρέφτες, όπου τα παιδιά ψωγάφιζαν πεταλούδες, επινοώντας την άνοιξη στο διηνεκές

Οι μαλακές σφαίρες της νύχτας κυμάτιζαν μέσα στο απαλό καύκαλο του μιαλού μου

Κλεισμένο στην σκέψη μου
ένα πλήθος από φυσαλίδες
άρυντο κι εκτός βοής

[το αίμα έκανε καλά την δουλειά του
ότι πήρε, είναι το ίδιο μ' αυτό που άφησε πιω]

[An einem jugendlichen und weit entfernten Ort]

[1]

Abends erschien ihre Form
ein Blutfleck unter dem Türspalt
im Spiegelzimmer, wo die Kinder
Schmetterlinge malten und den ewigen Frühling erfanden

Die zarten Kugeln der Nacht wehten
in der weichen Hülle meines Geistes

In meinen Gedanken eingeschlossen
eine Vielzahl von Blasen
schlaflos und außer Reichweite

[das Blut hat seine Arbeit gut gemacht
was er nahm, ist dasselbe wie das, was er zurückließ]

[In an adolescent and faraway place]

[1]

At nights her shape appeared
a bloodstain under the slit of the door
in the hall of mirrors, where children
painted butterflies, inventing springtime
in perpetuity

The tender bullets of the night waved
inside the soft shell of my mind

Enclosed in my thought
a crowd of bubbles

sleepless and out of range

(the blood performed its task well
whatever it took is the same as what it left behind)

[Νάρκες]

Όνειρο η γυναίκα με τις κομμένες αρτηρίες
ο Δούναβης, που θα έφερνε πάσιν τον πατέρα
η πτώση του Τέχνος στα νυφικά σου τριαντάφυλλα
Όνειρο η ψυχή που άρχεια να φουσκώνει σαν μπαλόνι
μέχρι που έκρυψε τον ήλιο

Όνειρο ότι θα ερχόμουν στον κόσμο από το αίμα των χεριών σου
ο άντρας που χάθηκε στα υδροφόρα θεμέλια δύο πολιτισμών
το φάντασμα με το νυφικό που κρεμάστηκε στο Τέχνος
Όνειρο η ψυχή που άρχεια να φουσκώνει σαν μπαλόνι
κι έμεινε εκεί απόμακρο από τις εποχές
να φωτίζει το τέλος της ιστορίας

Όνειρο ήταν η ανάσα σου πάνω στις μικρές ανοιξιάτικες νάρκες

[Landminen]

Ein Traum die Frau mit durchtrennen Arterien
die Donau, die den Vater zurückbringen würde
der Fall der Mauer auf deinen Brautstraß
Ein Traum die Seele, die sich aufzublasen begann wie ein Ballon
bis er die Sonne verdeckte

Ein Traum, dass ich durch das Blut deiner Hände zur Welt kommen würde
der Mann, der in den Grundwasserleitern zweier Zivilisationen verloren ging
das Gespenst, mit dem an der Wand hängenden Brautkleid
Ein Traum das Licht, das über das Erreichte riesengroß wurde
und dort blieb, fern der Zeiten
um dem Ende der Geschichte zu leuchten

Dein Traum war dein Atem auf den kleinen frühlingshaften Landminen

[Landmines]

A dream the woman with the severed arteries
the Danube that would bring back the father
the fall of the Wall on your wedding roses
A dream the soul that began inflating like a balloon
until it hid the sun

A dream that I would come to this world by the blood of your hands
the man who got lost in the aquifer foundations of two civilizations
the ghost with the wedding gown that was hanged on the Wall
A dream the light that grew gigantic over the reached limits
and stayed there, distant from the seasons
to shine a light until the end of history

A dream your breath on the small springlike Landmines

[Η αλήθεια της ανά δευτερόλεπτο]

Η μητέρα μου, μια οποιαδήποτε γυναίκα
που δραπέτευσε από το βασίλειο της Τροίας
μια οποιαδήποτε γυναίκα που δραπέτευσε
από το βασίλειο της Λανθαναρίας
η μητέρα μου

τραυματιστήκε στον εμφύλιο της Αυστρίας
φύλακά της στον εμφύλιο της Ιστανάς
οκτώδημη στον εμφύλιο της Ουκρανίας
η μητέρα μου

ήταν Ελένη, Οφήλια, Μαρία Αντουανέτα,
ήταν Θηρειά, Αραγονία, Οξάνα, Κίρκη, Πηνελόπη,
Πενθειόλα, Λευκοθέα
η μητέρα μου

ακολουθεί τους κύκλους αίματος των προγόνων της

διεκδικεί το μερίδιό της στον κόσμο

διασχίζει νεκρή τις κάμαρες του Μπίρκεναου

κανένας ρόλος δεν της αποδόθηκε απόψε

μια οποιαδήποτε γυναίκα που δημιουργήθηκε

που το ίδιο μάτι της είναι Βικτώρια

[Ihre Wahrheit pro Sekunde]

Meine Mutter, eine gewöhnliche Frau
die aus dem Königreich Troja geflohen ist
eine gewöhnliche Frau, die
aus dem Königreich Dänemark entkommen ist
meine Mutter, die aus dem Königreich Frankreich geflohen ist

wurde im österreichischen Bürgerkrieg verletzt
war im spanischen Bürgerkrieg inhaftiert
wurde im ukrainischen Bürgerkrieg getötet
meine Mutter

war Helena, Ophelia, Marie Antoinette,
war Theresia, Aragon, Oksana, Kirke, Penelope,
Penthesilia, Leukothea
meine Mutter

[Her truth per second]

My mother, an everyday woman
who escaped from the kingdom of Troy
an everyday woman who escaped
from the kingdom of Denmark
my mother, escaped from the kingdom of France

was injured in the Austrian civil war
was imprisoned in the Spanish civil war
was killed in the Ukrainian civil war
my mother

was Helen, Ophelia, Mary Antoinette,
was Theresia, Aragon, Oxana, Circe, Penelope,
Penthesilea, Ino
my mother

she follows the circles of blood of her ancestors
she claims her share of the world
she crosses, dead, the halls of Birkenau

no role was appointed to her tonight
an everyday woman my mother
whose name is Victoria

[Πόλεμος / Νυρεμβέργη]

Αυτός ο πόλεμος συνέβη
στο σκοτάδι του μαυλού σου

Μια παλιά γερμανική ιστορία,
η κάθε ιστορία, όπως τα στρατιωτάκια
που παίζουμε μικροί

Τύρα, από τον Έλβα, το μιαλό μου
τρέχει στον Έβρο, στα χίλια του δέλτα δέντρα
σταμάτησαν να μ' αγαπούν οι φίλοι
όταν τους είπαν να πάινω άλλο

Ξαπλώνω στα γρασιδιά και μετρών παχινίδια
πολέμους, φίλους κι εγχρόύς,
μετρών τρυφερόττες

Ο ήλιος φωτίζει το μολυβένιο στρατιωτάκια
εκείνων των χρόνων – ο κοκκινολάμπις διπλα,
το τουμπάει το ράμφος, στρεβλά τιτιβίζει

Πέρασαν χρόνια και δεν διακρίνω ποιος απ' τους
δύο μας έπεσε στην μάχη – ποιος ζει

[Krieg / Nürnberg]

Dieser Krieg ist in der Dunkelheit
deines Geistes passiert

Eine alte deutsche Geschichte,
jede Geschichte, wie die Plastiksoldaten
mit denen wir als Kinder spielten

Nun laufen meine Gedanken
von Elba zur Mariza, zu den tausend Bäumen des Deltas
meine Freunde haben aufgehört mich zu lieben
als ich ihnen sagte, dass ich nicht mehr spiele

Ich liege im Gras und zähle Spielsachen
Kriege, Freunde und Feinde,
ich zähle Zärtlichkeit

Die Sonne strahlt auf den Plastiksoldaten
von damals – das Rotkehlchen daneben
pickt ihn mit seinem Schnabel, zirpt schrill

Jahre sind vergangen und ich weiß nicht mehr, wer von uns
beiden im Kampf fiel – und wer lebt?

[War / Nürnberg]

This war happened
in the darkness of your mind

An old German story,
every story, like toy soldiers
we used to play as kids

Now from the Elba my mind
is racing to Evros, to the thousand trees of the delta
the friends stopped loving me
when I told them I'm not playing any more

I lie on the grass and count toys
wars, friends and foes,
I count affections

The sun lights the tin soldier
of those times – the robin nearby
pecks it with its beak, chirps shrilly

Years have gone by and I can't distinguish which one of us
fell in combat – which one lives

[Πόλεμος / Κουαρτέτο]

Αυτός ο πόλεμος
συνέβη μέσα στις νότες, στα ημιτόνια
ενός adagio για έγχορδα

Κι ήταν μέχρι τότε
μια ασύλητη ιδέα για όλους
μιας και στα βαθιά νερά της μουσικής
λένε πως ο χρόνος είναι ουδετέρως

όμως κι αυτός ο πόλεμος
είναι μια ιδέα, όπως ιδέα είναι η μουσική
ασύλητης και οι ώντα για τον κονύ νου
αν τις αγιάζεις στο ελάστιστο, δεν μένει παρά
μια αύρα σδύναμου μεγαλείου

εκείνη η αισθηση, ότι κάποιος ακούνεται
χιλιάδες μίλια μακρά – μέσα στα βαραέα του
ραδιοφώνου.

[Krieg / Quartett]

Dieser Krieg
geschah in den Noten, in den Halbtönen
eines Adagio für Streicher

und es war bis dahin für alle
eine unvorstellbare Idee
denn in den tiefen Gewässern der Musik
sagen sie, dass Zeit neutral ist

aber dieser Krieg ist auch
eine Idee, wie Musik eine Idee ist
beides für den normalen Verstand unvorstellbar
wenn man sie nur minimal berührt, ist nichts mehr übrig
als eine Aura schwacher Majestät

dieses Gefühl, dass jemand Tausende Meilen
entfernt getötet wird – auf Kurzwelle
im Radio.

[War / Quartet]

This war happened
in the night; in the semitones
of an adagio for strings

and it was until then
an inconceivable notion for all
since in the deep waters of music
they say that time is neutral

but this war also
is a notion, like music is a notion
both inconceivable for the common mind
if you barely touch them, there's nothing left
but an aura of a week grandeur

that feeling, that somebody is getting killed
thousands of miles away – in the short waves
of the radio

[Epawdós]

Κάτω απ' την σάρκα μου
σκοτεινοί – άγνωστοι
υπογράφουν την μοναξιά μου
εργάζονται ως εσωτερικοί ρυμούλοι
πέρα από τον νόμο της ψυχής
και της ηλεκτρικής οιωνής τους

Αγκαλιάζουν ο ένας την αμφιβολία του άλλου
τόσο γερά, που επαληθεύεται ο χρησιός
που άκουσα στα αινιθνητολέια της Βοημίας
«Από την άνση κυριοι γυράζουμε πάλι πεινασμένου»

[Refrain]

Unter meinem Fleisch
dunkel – Fremde
unterschreiben meine Einsamkeit
sie arbeiten als innerer Riss
jenseits der Lebensgesetze
und ihrer elektrischen Stille

Sie umarmen einander die Zweifel
so stark, dass das Orakel bestätigt wird
das ich in den böhmischen Absinth-Bars gehört habe
«Aus dem Westen, meine Herren, sind wir hungrig zurückgekommen»

Und andererseits
heute Abend kein Liebes-Sonett
unsere Ewigkeit
zu unterschreiben

[Refrain]

Under my flesh
dark —strangers
undersign my loneliness
they labour as an inner crack
beyond the law of life
and their electric silence

They embrace each other's doubt
so tightly, that the omen comes true
the one I heard of in the absinth bars of Bohemia
“From the West, gentlemen, we've returned hungry again”

And on the other side
not one love sonnet tonight
to undersign
our eternity

[Troy / στα ίδια βαθιά νερά, όπως κι εσύ]

Εκείνος ο ουράνιος αδελφός
πλέει ψήλα μες στην καταγέλα
με τους Δαναούς, με τους Μυρμιδόνες

-Θα τον λιθοβολήσουν;
στη γη της Τροίας, Τρωαδίτες
δινέργοι ακόμα μένουν
μες στα δενά που πάσχουν
δίχως μάχη

Η μόνη στεριά που ορίζουν είναι οι πέτρες
που αγγίζουν τα δάχτυλά τους
με τους Δαναούς, με τους Μυρμιδόνες

-Χρειάζονται όπλα, χρειάζονται στάχτες
2000 χρόνια πέρασαν – ακόμα καλπάζει
μες στις λόγχες κι αρνείται να λιώσει

Αλλάζει τόπο, αλλάζει λέιτα
γυρίζει θέση το κρανίο του (στον ύπνο)
από την μεριά της πληγής,
εμφανίζεται η εποχή του χαλκού

The only land they designate are the stones
that their fingers touch
with the Danaans, with the Myrmidons

— Will they stone him?
at the land of Troy, Trojans
still unemployed they remain
in the maladies they suffer
without a fight

The only land they designate are the stones
that their fingers touch
with the Danaans, with the Myrmidons

— They need weapons, they need ashes
2000 years have gone by; it still gallops
in the spears and it refuses to melt

He relocates, he changes prey
he shifts the position of his skull (in his sleep)
from the side of the wound,
the age of copper appears

[Troia / in denselben tiefen Gewässern wie du]

Dieser himmlische Bruder
segelt hoch im Sturm
mit den Danaern, mit den Myrmidonem</